

מ"ת 46498/09/19 - מדינת ישראל נגד עאדל טואלבה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 46498-09-19 מדינת ישראל נ' טואלבה(עציר)

לפני כבוד השופטת שלומית בן יצחק
המבקשת: מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ת"א (פלילי)
נגד

המשיב: עאדל טואלבה באמצעות עוה"ד רוני הרניק

החלטה

לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים.

רקע ותמצית טענות הצדדים

כתב האישום והליך המעצר

עמוד 1

1. כנגד המשיב הוגש ביום 19.9.2019 כתב אישום המייחס לו, במסגרתם של עשרים ושלושה אישומים, רובם ככולם, מייחסים לו עבירות קבלת דבר מרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 404 רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - "חוק העונשין"), כלפי עשרות מתלוננים וזאת בהיקף של ₪ 138,220.

2. **בחלקו הכללי של כתב האישום** צוין, כי המשיב יצר קשר טלפוני עם קבלנים ובעלי מקצוע, הציג עצמו, בכזב, כעובד משרד ממשלתי, וטען, כי קיבל בעניינם של המתלוננים המלצות חיוביות, ועל-כן הוא מעוניין לסייע להם לזכות במכרזים ציבוריים ולקבל עבודות מטעם משרדים ממשלתיים. המשיב נפגש עם המתלוננים, הציג עצמו בפניהם בזהויות שונות, ניהל, בנוכחותם, שיחות פיקטיביות, על מנת לשכנעם בנכונות גרסתו, ולאחר שרכש אמונם, נטל מהם סכומי כסף ו-"נמלט". עוד נטען, כי הנסיבות המחמירות באות לידי ביטוי בדפוס הפעולה השיטתי, המתוחכם והנרחב וקישורה למשרדי ממשלה שונים.

3. כתב האישום מפרט, כאמור לעיל, **עשרים ושלושה אירועים** במסגרתם, כך נטען, פעל המשיב בדרך המתוארת במבוא לכתב האישום, על מנת להוציא מהמתלוננים כספים במרמה. ככלל, עולה מתוכן האישומים כי המתלוננים נדרשו לשלם אגרה, וכן "פיקדון" בסך של כמה אלפי שקלים, לשם קידום עניינם אל מול רשויות המדינה; ולאחר שהעבירו הכספים לידי המשיב, עזב את המקום, לא יצר עימם קשר ואף לא ענה לשיחותיהם.

4. עוד יוער, כי **אישום מס' 8** מייחס למשיב, בנוסף לעבירת המרמה, אף עבירת החזקת סכין ודרישת נכס באיומים. נטען, כי לאחר שהמתלונן שבאישום זה משך את כספי הפיקדון, בסך של 6,000 ₪, איים עליו המשיב באמצעות סכין, ובשל כך העביר לידי המתלונן את סכום הכסף.

5. **אישום מס' 10**, מייחס למשיב עבירת ניסיון מרמה; במועד זה נעצר המשיב (אע"פ, כי קיימת טעות סופר בכתב האישום; התאריך הנקוב הוא 29.8.2018, אף כי מדובר ביום 29.8.2019).

6. עם הגשת כתב האישום הוגשה אף **בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים**. בבקשה צוין כי עילת המעצר היא מסוכנות לרכוש הציבור, על פי הוראות סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: "החוק"); צוין בנוסף, ככל הנראה בטעות, כי מדובר "בחזקת מסוכנות". עוד נטען, כי מסוכנות זו נגזרת מטיב המיוחס למשיב ומעברו הפלילי, הכולל הרשעות בעבירות דומות, בגין נשא בעונש מאסר ואף הוטל עליו מאסר מותנה, למשך שנה, חב בהפעלה, ככל שיורשע המשיב במיוחס לו כעת. בנוסף, נטען כי נוכח נסיבותיו האישיות של המשיב, והעדר מקום מגורים קבוע, קמה עילת מעצר אף בנוגע לשיבוש מהלכי משפט, וזאת מכוח הוראות סעיף 21(א)(1)(א) לחוק.

7. מעצרו של המשיב הוארך עד החלטה אחרת, ובדין שהתקיים ביום 10.10.2019 נשמעו טענות הצדדים בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה.

טענות המבקשת

8. המבקשת סמכה טענותיה על זיהוי המשיב במסדרי זיהוי "תמונות" או באלבום משטרתי, המכיל תצלומים רבים, וזאת בחלק ניכר מהאישומים (לטענתה, ככולם, למעט שבעה). נטען, כי מצגי השווא הזחים, אופן המרמה ומקומות המפגש, מחזקים המסקנה הלכאורית בדבר קיומה של שיטה ומעשים דומים. עוד נטען, כי על המשיב נתפס מכשיר טלפון נייד, ובו 'סים'; זה האחרון קשור למספר "ברזל" ממנו הנוצר הקשר לחלק המתלוננים, לרבות אלה שלא זיהו המשיב כעבריין.

טענות המשיב

9. טענות ההגנה בנוגע להעדרן של ראיות לכאורה מבוססות על ההנחה כי במעשים היה מעורב אדם אחר, שכן המשיב לא זוהה בחלק ממסדרי הזיהוי. ועוד: לטענתו של הסנגור, המתלוננים ציינו כי בשיחת הטלפון הראשונה, בה נוצר עימם הקשר, שוחחו עם אדם ש"הזדהה כיהודי" ודיבר "עברית צחה". עוד נטען, כי התיאור הראשוני שנמסר

בנוגע למעורב בעבירות, טרם עריכת מסדר הזיהוי, הוא דל וממילא, תואם למנעד רחב מאוד של אנשים.

10. אשר למחקרי התקשורת, נטען כי מדובר ב-'סיים' ש"התארח" אצל מספר הברזל למשך תקופה קצרה, בת יומיים שלושה, שאינה חופפת את המועדים בהם נעשו השיחות למתלוננים, ולא די בכך על מנת לקשור את מרשו לעבירות המיוחסות לו.

11. בנוסף מסר בא כוחו של המשיב כי הוא עצמו נכח במספר מסדרי זיהוי, בתיקים שלא הובאו לעיונו, שכן לא נכללו בחומר החקירה שהועבר לו, ולדבריו, עצם אי הזיהוי משליך על האפשרות להתייחס למכלול המעשים המיוחסים למשיב כשיטה. בהקשר זה, יוער, כי בהודעתה האחרונה, מיום 24.1.119, ציינה המאשימה כי גם חומר החקירה הקשור לתיקים אלה יועמד לעיונו של בא כוח המשיב ואכן, חמישה עשר תיקי חקירה נוספים הועברו לעיון ההגנה (להלן: "התיקים הנוספים") ולאחר מכן, במסגרת דיון נוסף, הושלם הטיעון בעניינם.

12. הסנגור הבהיר, בסוף דבריו, כי המחלוקת נוגעת אך לאישומים מס' 2-3, 7, 9-10, 17-18, 20-23. לפיכך, ועל יסוד ההסכמה לקיומן של ראיות לכאורה בנוגע ליתרת האישומים (אישומים מס' 1,4,5,6,8,11-16,19) נשלח המשיב לשירות המבחן לשם עריכת תסקיר בעניינו.

13. נוכח היקף חומר החקירה, והצורך להידרש בצורה מושכלת לטיעוני הצדדים, נטלתי את תיקי החקירה על מנת לעיין בהם טרם מתן החלטה בנוגע לשאלת הראיות. לאחר עיון כאמור, הפניתי מספר שאלות למאשימה וזו הגיבה ביום 24.11.2019 במענה מפורט בכתב לשאלותיי בנוגע לחומרי החקירה. ביום 22.12.2019 נתקיים דיון נוסף, במסגרתו התייחסות הצדדים לתיקי החקירה הנוספים.

14. להשלמת התמונה יצוין כי שירות המבחן נדרש, במסגרת הזמן, מספר פעמים לעיין המשיב, ובתמצית, ובשלב זה, יצוין כי לא המליץ על שחרורו ממעצר, גם לא לחלופה מוסדית בה ביקש להשתלב, לשם טיפול בבעיית התמכרותו להימורים.

דיון והכרעה

15. עיינתי במכלול חומר החקירה, לרבות בתיקי החקירה הנוגעים לאישומים שאינם במחלוקת, ולרבות בתיקים הנוספים, ומצאתי קיומן של ראיות לכאורה לכל המיוחס למשיב. להלן - יפורטו הטעמים המובילים למסקנה כאמור.

שיטה ומעשים דומים - ההלכה המשפטית

16. סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים") קובע, כי אדם ייעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו רק לאחר קביעת שלושה תנאים המצטברים זה לזה: קביעת קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמתו באישומים שיוחסו לו (סעיף 21(ב) לחוק המעצרים); קיומה של עילת מעצר בעניינו (סעיף 21(א)(1) לחוק המעצרים); ולבסוף, קביעה, כי לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירותו של הנאשם פחותה (סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים).

17. השאלה העיקרית שבמחלוקת היא שאלת קיומן של ראיות לכאורה בכל הנוגע לאחד עשר מהאישומים. המבחן, כידוע, הוא האם בכוחו של חומר הראיות הגולמי לבסס סיכוי סביר להרשעה אף לאחר שיעבור את כור ההיתוך של ההליך הפלילי (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 144-145 (1996)). זהו המבחן בו יש לעשות שימוש גם כאשר הראיות עליהן מסתמכת המאשימה הן נסיבתיות, ואינן קושרות ישירות את המשיב למיוחס לו, ככל שהן בעלות עוצמה כזו המובילה למסקנה לכאורית ברורה בדבר קיומו של סיכוי סביר להרשעה, חלף קיומו של הסבר חלופי הגיוני שעשוי להתקבל בסופו של ההליך הפלילי (בש"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקה 21 ((19.12.2013)).

נתוני רקע

18. המשיב נעצר ביום 29.8.2019 (ביום בו אמור היה המתלונן הקשור לאישום העשירי להיפגש עם נציג מטעם מציע העבודה) וזאת בסמוך לקניון שבעת הכוכבים בהרצליה. בשלב זה הצטברו עדויות רבות של קבלנים, שטענו כי הוצאו מהם כספים במרמה, באותו דפוס פעולה המתואר בחלק הכללי של כתב האישום. שמו של המשיב עלה במסגרת החקירה המקדמית, ואולם, עת פנו השוטרים למשפחתו, ביום 7.8.2019, בניסיון לאתרו נמסר כי המשיב אינו בקשר עימם מזה כ-15 שנה (ראו מזכר המסומן 12 בתיק החקירה המרכזי).

מכשירי הטלפון שנתפסו ונקשרו למשיב

19. לאחר שניסה להימלט מהשוטרים (ראו מזכר מסומן 39 בתיק החקירה המרכזי) נעצר המשיב וברשותו נתפס מכשיר טלפון מסוג שיאומי וכן מסמכים שונים ופריטים נוספים (להלן: "הטלפון הראשון"); מזכר מאת השוטר איתי לוי, מסומן 4 ו-7 בתיק החקירה המרכזי). במועד האמור, לאחר שנמסר לשוטרים כי המשיב נהג לשמור חפציו אצל בעל דוכן פיס המצוי בקניון, נתפס מכשיר טלפון נוסף, גם הוא מסוג שיאומי וכרטיס 'סים' (להלן: "הטלפון השני"); מזכר מאת איתי לוי, מסומן 3 בתיק החקירה המרכזי).

עדויות עובדי הקניון בו נהג המשיב לשהות במהלך היום

20. שלושה מעובדי הקניון נחקרו: קצין הבטחון, ב.ב.ס, ובעלי דוכן פיס בקניון ו.ב.ו-ד.א. כל השלושה מסרו כי המשיב הציג עצמו כיהודי, בשם "רוני" ודיבר עברית רהוטה.

ד' מסר כי המשיב נהג להשאיר בדוכן את חפציו בטענה כי הוא מסתובב בקניון וכן מסר לו כי הוא שותף במלון בהרצליה. עוד ציין השוטרים "הרסו לו את הפרנסה" שכן המשיב היה מהמר, מדי יום, בסכומים של בין 1,000-2,000 ₪ וכי, עת היה מקבל שיחות "היה בורח לצד כדי שלא ישמעו".

גם ו' מסרה כי המשיב "לא היה מפספס" אף הגרלה וכי מסר פרטים שאינם נכונים כאשר ביקש להירשם כמנוי קבוע בדוכן. עוד ציינה כי המשיב מסר לה כי יש לו חנויות לילדים, וכי הוא שותף בבית מלון. לאחר שחשדה כי "משהו לא בסדר איתו" "ניסתה אותו", וביקשה ממנו לקנות בהנחה בחנותו, המשיב לא היה מעוניין כי תגיע לחנות, ולאחר שמסר לה חליפות והיא בקשה להחליפן באותה החנות, נאמר לה כי "הרבה באות להחליף ולכולן הוא אומר כי הוא רוני" וכי אדם בשם זה אינו מוכר שם. בנוסף, דיווחה ו' לשוטרים, כי המשיב דובר רוסית וכי אמר לה כי הוא נשוי לאישה "אמריקאית" ולו שתי בנות.

גם הקב"ט מסר כי המשיב טען כי שמו הוא רוני וכי הוא סוכן של חנות בגדי ילדים ודובר עברית, ערבית ורוסית ועוד לדבריו, המשיב היה תמיד מסתובב עם "שני פלאפונים".

21. סיכום עד כאן: לאור גרסאות עובדי הקניון ניתן לקבוע כי עובר למעצרו, במהלך חודשים רבים, הציג עצמו כיהודי, בשם בדוי, ומסר לעובדי הקניון גרסאות שקריות בנוגע למקום מגוריו, משפחתו ועיסוקו ומרכז חייו, כך עולה, היה בהרצליה. כאמור, מדבריהם עולה כי המשיב הימר מדי יום בסכומים משמעותיים.

בדיקות פורנזיות שבוצעו במהלך החקירה

22. אצל חלק מהמתלוננים נשמרו הקלטות השיחות שבוצעו אל מול יוזם השיחה. אעיר כבר כעת כי לא כולן נתפסו או נבדקו, אך בנוגע לאישומים מס' 7 ו-17 (וכן לתיק חקירה נוסף, שלא נכלל בכתב האישום) נשלחו ההקלטות לבדיקה על ידי מומחה. הבדיקות שערכה המשטרה כללו גם איתור מצלמות האבטחה במקומות המפגש וכן בדיקות לאיתור טביעות אצבע בכלי הרכב בהם נסעו המתלוננים, מקום בו נמסר כי העבריין נסע עימם על מנת להוציא את הכספים שנדרשו.

גרסאות המשיב

23. למשיב מיוחסים בכתב האישום עשרים ושלושה אישומים ואולם אין מחלוקת כי נחשד מלכתחילה במספר רב יותר

של אירועים (ראו פרוטוקול הדיון מיום 30.8.2019 במסגרת הליך מעצר הימים בו טען נציג המבקשת כי מדובר ב-54 תיקים בסך הכל). המשיב נחקר עשר פעמים; חקירתו האחרונה נגבתה על ידי נציג היחידה הארצית "יהלום", אך החקירה התנהלה על ידי מפלג הונאה במשטרת תל-אביב.

24. בהודעתו הראשונה מסר המשיב הוא מתפרנס מעבודות מזדמנות, מקבל תשלומים במזומן ואף כי יש לו חשבון בנק בבנק הדואר, הוא אינו משמש אותו לקבלת משכורתו. לדבריו, הוא מתגורר בעכו, אך ביום מעצרו בא לחפש עבודה במרכז, וטען, כי הוא מתגורר עם הוריו (כאמור - אמו נפטרה, ונמסר כי המשיב לא נכח בהלווייתה ואביו מסר כי אינו בקשר עמו וגם אינו יודע מהו מספר הטלפון בו עושה המשיב שימוש; ראו מזכר 12 שלעיל). המשיב מסר כי מספר הטלפון בו הוא עושה שימוש הוא 050-9229452 וכי הגיע לאזור המרכז כשברשותו שני טלפונים, על אף שאחד מהם אינו בשימוש, על מנת לתקנו, אף כי לאחר מכן ציין כי היה בכוונתו לתקנו באזור הצפון. כאשר נשאל האם ברשותו מכשירי טלפון נוספים או מספרים אחרים בהם הוא עושה שימוש, מסר המשיב כי אינו מוכן להוסיף והגיב, ככלל, לשאלות שהופנו אליו בנוגע למקרי המרמה כי הוא אינו יודע על מה מדברים החוקרים.

25. בהודעותיו הנוספות עמד המשיב על כך שאין לו כינוי וכי הטענות המייחסות לו התחזות לאחר ומרמה הן "שקר וכזב" וכי אין לו עוד מה להוסיף לגרסתו. כך הגיב גם כשהושמעו לו קטעי שיחה המתעדים את המרמה ונמסרו למשטרה על ידי קרבנותיה או כשהוצגו לו סרטונים בהם הוא נצפה במקום המרמה (ראו הודעתו מיום 12.9.2019). במשיב הוטח כי בדיקת המנוי בו עשה שימוש (050-9229452) העלתה כי נעשה בו שימוש במכשיר אחר, ממנו יצאו שיחות, ממנויים אחר, ל-26 מתלוננים נוספים, ואף לעניין זה הגיב כי אין לו להוסיף (ראו סוף הודעתו זו). כשנדרש לאורח חייו ההתמכרות, עליו למדו השוטרים מאנשי הקניון שהכירו את המשיב כ-"רוני", שב המשיב ואמר כי אין לו מה להוסיף. הודעתו האחרונה יועדה לשאלת מקור הכנסותיו, וגם במסגרתה הגיב המשיב בצורה תמציתית ובלתי מפורטת.

26. עוד יש לציין המשיב לא מסר לשוטרים את הסיסמה לפתיחת מכשירו, בטענה כי שכחה ולא הסכים לאפשר לפתחו באמצעות טביעת אצבעו (ראו תחילת עמ' 2 להודעתו מיום 9.9.2019, כמו גם העמוד האחרון לה).

27. סיכום עד כאן: המשיב לא בחר בזכות השתיקה באופן פורמלי ואולם גרסאותיו במסגרת חקירותיו היו דלות ולא הוצע מטעמו כל הסבר למקומו בזמנים הרלבנטיים למעשי המרמה שיוחסו לו, או לראיות הקושרות אותו ישירות למעשי המרמה, כגון תצלומי או מחקרי התקשורת.

עדות שיטה - אופן ההוכחה ומידת הדמיון הנדרשת

28. המאשימה ציינה בבקשתה, כי היא נסמכת על הדמיון שבין האירועים השונים.

29. עדות שיטה נועדה להוכיח את היסוד העובדתי בעבירה, את זהותו של מבצע העבירה, וככלל - לקשור את הנאשם למיוחס לו, להבדיל מעדות בדבר מעשים דומים, שעניינה הוכחת היסוד הנפשי, שעה שאין מחלוקת כי הנאשם הוא שביצע המיוחס לו בפן העובדתי (דנ"פ 1458/16 **כנעאני נ' מדינת ישראל**, פסקה 7 (16.5.2016)). עדות שיטה מחייבת דרגה גבוהה של דמיון, בעוד שכאשר מדובר בעדות בדבר מעשים דומים ניתן להסתפק במספר מאפיינים דומים בין המעשים (ע"פ 10733/08 **גולדבלט נ' מדינת ישראל**, פסקה 51 (17.2.2011)). נקבע לא אחת, כי לשם קביעת קיומה של שיטת ביצוע, "דרושה הצטברות של תכונות דומות ברמה גבוהה ביותר, ונדרש כי הצטברות זו תתאפיין ב'קווים דיסטינקטיביים ברורים' או למצער, בקווי אופי דומים ומוחשיים" (ע"פ 3731/12 **סוילם נ' מדינת ישראל**, פסקאות 69-71 (11.11.2014)).

30. עיון בכתב האישום, הנושא למעלה מ-20 אישומים, שכמחציתם אינם בחלוקת לצורך הליך זה שלפני, מעלה כי אכן, קיימת הצטברות תכונות דומות, וקווי אופי מוחשיים וברורים, העוברים כחוט השני בין אישום זה לאחר. אני סבורה, כי במסגרת ההליך העיקרי קיימת אפשרות ממשית כי אותם קווי הדמיון יובילו למסקנה בדבר קיומה של שיטת ביצוע.

31. בשלב זה, נפנה ונבחן את אותם היסודות המשותפים, המובילים לכלל מסקנה בדבר קיומה של השיטה העבריינית. בהמשך החלטתי, ולשם הנוחות, תצטרף טבלת הנוגעת לפרטי הראיות הרלבנטיות לכל אישום, ובה יפורט

מדוע יש לקבוע, לצורך ההליך שבכותרת קיומן של ראיות לכאורה לכל המיוחס למשיב

מהפרט אל הכלל - מאפייני השיטה

32. כל המתלוננים הם ערבים, וכולם בעלי עסקים עצמאים הנותנים שירות לציבור. לכולם הוצעה טלפונית עבודה מפתה במגזר הציבורי (עירוני או מדינתי).

33. שיטת הפעולה כללה שיחה מקדמית מטעם אדם דובר עברית, שהציג עצמו כיהודי (וזאת למעט מקרה אחד, אישום מס' 12 - להלן: "יוזם השיחה"). במהלך השיחה נמסר למתלוננים כי אותו אדם, בעל תפקיד בכיר ברשות ציבורית או מדינתית, מעוניין להציע להם עבודה בתחום מקצועם. לאחר השיחה נקבע מפגש, בדרך כלל למחרת היום, ובכל מקרה בסמיכות רבה לאותה השיחה. פעמים רבות נדרש תשלום "אגרה" (ראו אישומים 2, 4, 6, 8, 10-11, 16, 19, 20, 21 ו-23).

34. מקומות המפגש המתואמים היו, כמעט תמיד, בהרצליה, וזאת, ככלל, החל משנת 2019 ועד למעצרו (אישומים 1-4, 9, 10-12, 14-15, 19, 21-23; ברחוב שנקר 7 בהרצליה -פעמיים (אישומים 3 ו-15) ופעמים נוספות ברחוב שנקר 8 ו-9 (אישומים 19 ו-21, בהתאמה); ברחוב המשכית - פעמיים (אישום מס' 22, המשכית 37, אישום מס' 2, המשכית 35 וברחוב מדינת היהודים (אישום 1, 10 ו-11)). ככלל, ניתן לראות כי במחצית השנייה של 2018 נקבעו מרבית המפגשים בקרית הממשלה בתל אביב (אישומים 5-7, 13, 17 ו-20).

35. כאשר הגיעו המתלוננים למקום המפגש, פגשו, תמיד, באדם ערבי, שככלל, תאם תיאורו הג'נרי את המשיב (שחום, מלא, גבוה למדי; להלן: "הנציג"). רובם ככולם טענו כי היה לבוש בצורה אלגנטית ומסודרת. לעיתים היה המפגש לאחר שיחה טלפונית עם המתקשר הראשוני במסגרתה הונחו המתלוננים להמתין לנציג. במהלך המפגש, ככלל, נדרשו המתלוננים לשלם "פיקדון", סכום כסף של אלפי שקלים (בדרך כלל בין 5,000 - 6,000 ₪).

36. חלקם הביעו תרעומת ואמרו לנציג כי הדבר לא הוזכר בשיחה המקדמית. במקרים אלה התקשר הנציג בשיחה שנחזתה להיות שיחה ליוזם הפניה, בנוכחות המתלוננים, ולאחריה, שב הנציג על דרישתו לקבלת התשלום (כך, למשל, בנוגע לאישומים 2, 4, 6, 8-9 ו-22).

37. בשלב זה מסרו המתלוננים את הכסף לידי הנציג, וככל שהסכום לא היה בידיהם, הנחה אותם הנציג להגיע לסניף בנק או דואר ולמשוך את הכספים הנדרשים. לעיתים נסע הנציג עם המתלוננים לסניף והמתין להם עד למשיכת הסכומים.

38. לאחר מסירתם של הכספים לנציג, עזב זה את המקום בתואנות שונות: הנחה אותם להמתין עד שישוב ממשרדו שם יוכנו מסמכים נדרשים (אישומים 3, 5 ו-15) או להגיע למשרד שם ימשיכו לדון בעסקה והוא יצטרף אליהם לאחר מכן (אישומים 4, 7 ו-14). כן נמסר כי הנציג הוא שימסור עבור המתלוננים את כספי הפיקדון או ימשיך בטיפול בהפקדת הסכומים (אישום 9, 11, 13, 16, 19, 21, 22 ו-23). הנציג לא שב, והמתלוננים, שניסו ליצור קשר עם יוזם המפגש, לא נענו.

39. כאמור, שיטת הפעולה כללה שיחה מקדמית שהופנתה לקרבן העבירה, ובה הציג עצמו המשוחח כאדם יהודי. חלק ניכר מהשמות בהם הציג עצמו אותו האדם חזרו על עצמם: איתי (אישום 2, 7, 8, 10, 13, 15 (כתב האישום מציין בטעות כי מדובר באיתן, אך השם אותו מהזכיר המתלונן הוא איתי) 23; באישומים 2 ו-23 נעשה גם שימוש באותו שם המשפחה - בן דוד), אוהד (אישומים מס' 16 ו-22) ודורון (אישומים 14 ו-19). נעשה שימוש גם בשמות בעלי מצלול דומה: יוני (גם כן באישום מס' 19), ו-רוני (אישום מס' 9 - ולא למיותר לציין כי המשיב הציג עצמו בפני עובדים בקניון בסמוך אליו נעצר בשם זה).

40. גם השם בו עשה שימוש הנציג חזר על עצמו פעמים רבות: נאדר (אישומים 4, 6, 8 ו-20) בדארנה (אישומים 5,

7, ו-11) ח'ורי (אישומים 13, 15 ו-16) חוסאם (אישומים 2, 11, 18-19 ו-23) ואמיר או אבו אמיר (אישומים 3, 12, 17-18 ו-21).

41. מלבד הדמיון הרב בשמות, יוזם השיחה מסר לקרבן העבירה מספר נתונים שחזרו על עצמם במכלול האישומים. ראשית, ציין המתקשר כי שמע על הקרבן מגורם אחר והציע לו לעבוד, בתחום עיסוקו, אל מול רשות גדולה ציבורית או מדינתית. המתקשר מסר כי הוא מנהל לוגיסטיקה, סמנכ"ל תפעול או עובד מחלקת תכנון והציע למתלונן לבצע עבודות עבור אותה הרשות. יצוין כי חלק מהעבודות שהוצעו היו זהות למדי (קו הסעות בצפון; אישומים 2, 12 ו-23; אספקת צמחים; אישומים 1 ו-10, עבודות הקשורות לבית חולים בצפון; אישומים 2 ו-3).

42. להשלמת התמונה אעיר, כי אישום מס' 8, אשר לא היה שנוי במחלוקת, לצורך הליך זה, אכן מציין התנהלות אחרת מזו המיוחסת למשיב ביתרת האישומים. באישום זה נטען כי המשיב עשה שימוש בסכין על מנת לגרום למתלונן להעביר לידיו את סכום הכסף, כאשר ביתרת האישומים לא נעשה שימוש באיומים או באלימות לשם העברת כספי "הפיקדון" לידי הנציג. ייתכן והדבר נעוץ בעובדה כי במקרה דנן, בניגוד למקרים האחרים, המתלונן אמר לנציג כי הוא רוצה לחתום לפני העברת הכספים (ראו הודעתו מיום 23.7.2019), והאיום נדרש במקרה זה לשם השגת הכספים מקום בו לא נדרש במקרים אחרים. מכל מקום, איני סבורה כי התנהלות נקודתית זו גורעת מהמסקנה בדבר קיומה של שיטת פעולה מובהקת.

43. סיכום עד כאן: נקודות הדמיון חוזרות על עצמן במובהק, ומדובר, כאמור לעיל, במספר נתונים משמעותיים, חוזרים ונשנים. לא ניתן לקבל אפוא כי מדובר בהתרחשויות מקבילות, שאינן קשורות זו לזו. מכאן שיש לקבוע, כי קיים סיכוי סביר כי במסגרת התיק העיקרי תוכל המאשימה לשכנע, במידה הנדרשת בפלילים, כי העבירות בנוגע למכלול האישומים בוצעו באותה השיטה העבריינית.

הראיות הקושרות את המשיב לביצוע המיוחס לו בכל אחד מהאישומים

44. יוער, כי השאלה במחלוקת, לצורך הליך זה, היא האם המשיב הוא מבצע העבירה, ולא נטען, כי גרסאות המתלוננים אינן משקפות כנדרש את שהתרחש.

45. להלן, יפורט המיוחס למשיב בכל אחד מהאישומים המיוחסים לו, והראיות המובילות למסקנתי בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה לכל אחד מהאירועים המיוחסים למשיב, הן על יסוד הסכמת בא כוחו לעניין זה, הן על יסוד מכלול הנתונים הרלבנטיים.

האישומים ושאלת קיומן של ראיות לכאורה	השיחה המקדמית	המפגש
אישום מס' 1 (פל"א 370198/19) המתלונן: בין עוסמאן, בעל משתלה בטמרה. לא הייתה מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה, אך יצוין כי המשיב זוהה במסדר זיהוי תמונות, נראה בסרטונים ממקום האירוע והמתלונן הצביע עליו במסגרת עימות שנערך בין השניים.	אדם יהודי, שהמתלונן לא זכר שמו, התקשר ביום 21.8.2019 למתלונן, הציג עצמו כמנהל לוגיסטיקה ותכנון ארצי, וטען כי נתקבלו המלצות מעיריית טמרה; הוצעה עסקה לרכישת פרחים וציוד עבור קופות חולים וזאת תמורת פיקדון על סך 6,804 ₪. נקבע מפגש למחרת היום.	ביום 22.8.2019, ברחוב מדינת היהודים 85, הרצליה. הנציג, שהמתלונן לא זכר גם את שמו, אמר כי הוא מגיע מג'וליס, עלה על רכבו של המתלונן על מנת להכניסו להגיע לבנק, לקח את הכסף על מנת להפקידו - ונעלם.

האישומים ושאלת קיומן של ראיות לכאורה

אישום מס' 2 (פל"א
34807/19):

המתלוננים: בלאל זידאני ומנאר חסן, עובדים בחברת תחבורה ציבורית.

קיימת מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה.

קיימת עדות שיטה. מקום

המפגש הראשוני חזר על עצמו במדויק גם באישום מס' 12. גם במקום המפגש השני, רחוב משכית, נעשה שימוש מספר פעמים. בשמות איתי ו-חוסאם נעשה שימוש רב. שני

המתלוננים התעמתו עם המשיב וזיהו אותו כמי שרימה אותם.

בלאל ציין כי מדובר בזיהוי ודאי, ואף מסר כי מדובר באותה

החולצה שלבש הנציג במהלך

המפגש עימם. מנאר מסר גרסה יום למחרת האירוע, וציין תיאורו של "חוסאם" כבעל: "שיער

קצר כהה, נמוך ושרירי, נראה

כבן 42, כדרוזי, ללא סימני זיהוי או קעקועים", הצביע על תמונת

המשיב במסדר הזיהוי, וטען

בהודעה מאוחרת כי אין לו ספק שזה הוא.

השיחה המקדמית

אדם שהציג עצמו כ-"איתי בן דוד" יזם ביום 30.7.2019 קשר טלפוני עם המתלוננים, וטען כי הוא סמנכ"ל תפעול של בתי ספר ובתי חולים בצפון המעוניין לסייע לחברה לזכות במכרז הסעות. המתלוננים הונחו לשלם אגרה למשרד התחבורה ולהגיע למפגש עוד באותו היום.

המפגש

באותו היום נקבע מפגש סמוך לעיריית הרצליה, ברחוב בן גוריון 22. הנציג הציג עצמו בשם "חוסאם", אמר כי הוא מבית ג'אן ודרש פיקדון בסך 7,300 ₪. לאחר שבלאל ציין כי איתי לא דרש זאת, נערכה שיחת בירור בנוכחות המתלוננים. למחרת, הגיעו המתלוננים עם כספי הפיקדון לרחוב המשכית 35 בהרצליה למפגש עם "חוסאם". בלאל הונחה על ידי הנציג לצאת לעירייה, להיפגש עם איתי, ועזב. הנציג ביצע בנוכחותו של מנאר שיחה עם אחר, שהעלתה מצג כי נדרשת הפקת טופס מהדואר לשם הפקדת כספי הפיקדון. ולאחר שנתנו לו הכספים על מנת שיפקידם, עזב את המקום. ניסיונות המתלוננים ליצור קשר עם "איתי" לאחר מכן - לא צלחו.

למחרת השיחה הגיעו המתלוננים למקום המפגש, שם נוצר עימם קשר טלפוני, והם נתבקשו להמתין לנציג. המתלוננים המתונו ברחוב המנופים 15 בהרצליה, ולשם הגיע הנציג, שמסר כי שמו אמיר והוא מהנדס תושב סחנין, ממשפחת בדרנה. הנציג קיבל לידו סך 5,000 ₪ במזומן, אמר למתלוננים כי ימתינו לו כד שיכין את התוכניות במשרדו, עזב ולא שב. המתלוננים ניסו ליצור קשר טלפוני, אך לא נענו.

אדם שהציג עצמו בשם "אלי", עובד מחלקת תכנון והנדסה במשרד החינוך, יצר ביום 7.7.2019 קשר טלפוני עם רדא והציע למתלוננים לבצע עבודות שיפוץ בשווי של 581,000 בעיר חדרה, תמורת הפקדת פיקדון בסך 5,861 ₪. סוכם על מפגש למחרת ברחוב אריה שנקר 7 בהרצליה.

אישום מס' 3 (פל"א 295866/19) המתלוננים: רדא ג'בארין ומוחמד אגבריה, קבלני בניין. קיימת מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה. קיימת עדות שיטה. מקום המפגש, רחוב שנקר בהרצליה, חזר על עצמו מספר פעמים, וכך גם השם שמסר הנציג, אמיר בדארנה, עיסוקו (מהנדס) ומקום מגוריו (סחנין). שני המתלוננים התעמתו עם המשיב, וזיהו אותו כמי שרימה אותם. נערכו מסדרי זיהוי תמונות, במסגרתם זיהו מוחמד את תמונת המשיב, וציין כי הוא דומה לנציג אף כי זה הרכיב משקפיים גדולים. אף רדא מסר כי קיים דמיון לתמונת המשיב, אם כי הנציג "היה עם משקפי שמש"; ובהודעה מאוחרת ציין כי התמונה היא "קופי שלו".

כשהגיעו אסלאם למקום, מלווה בעלי, יצר קשר טלפוני עם "רן" וזה אמר לו כי ישלח נציג מטעמו. הנציג הגיע למקום, מסר כי שמו הוא נאדר גנאיים מסחנין, עלה על רכבו של אסלאם והנחה אותו ליסוע למפגש עם "רן", תוך אמר לו כי תנאי לקבלת העבודה הוא תשלום סך 6,000 ₪. כאשר שאל אסלאם האם ניתן לשלם הסכום בהעברה בנקאית ערך הנציג שיחה טלפונית עם "רן" (אסלאם ציין כי לא שמע את תוכן השיחה) ואמר לו כי התשלום יהא רק במזומן. אסלאם משך 3,900 ₪, העבירם לנציג ואמר לו כי ישלם לו את יתרת הסכום בהמשך. הנציג הנחה את אסלאם לגשת למשרדה של אישה בשם דנה ואמר לו כי יצטרף אליו בהקדם לאחר תשלום האגרה ואז עזב את המקום.

אדם שהציג עצמו בשם "רן", מנהל תכנון והנדסה בעיריית ראשון לציון יצר ביום 11.11.2018 קשר טלפוני עם אסלאם ומסר לו כי בעקבות המלצה שקיבל מרעייתו הוא מעוניין להציע להם עבודה. סוכם מפגש עוד באותו יום ברחוב "המסכות" 35 בהרצליה (ייתכן כי מדובר בטעות סופר והכוונה היא לרחוב המשכית בהרצליה, שם נקבעו מפגשים נוספים במסגרת הפרשה, ש.ב.).

אישום מס' 4 - פל"א 50723/18 המתלוננים: אסלאם סנדוקה ועלי מקביל, קבלני עבודות ביוב. לא הייתה מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה, אך יצוין כי שני המתלוננים הצביעו על תמונת המשיב, ובמסגרת עימות שנערך ביניהם עמדו על זיהויו.

אישום מס' 5 - פל"א
303483/18

המתלונן: חוסיין בכרי, חשמלאי.
לא הייתה מחלוקת בדבר קיומן
של ראיות לכאורה, אך יצוין כי
טביעות אצבעו של המשיב
נמצאו על רכב המתלונן.

אישום מס' 6 - פל"א
512140/18

המתלונן: מגדי חאמד, בעלי
חברה למערכות מתח וציוד.
לא הייתה מחלוקת בדבר קיומן
של ראיות לכאורה, אך יצוין כי
טביעות אצבעו של המשיב
נמצאו על רכב המתלונן.

אדם שהציג עצמו כ-
"אביעד", עובד מדינה, יצר
ביום 4.7.2018 קשר טלפוני
עם המתלונן, ואמר לו כי הוא
מעוניין להעסיקו בעבודות
חשמל בצפון, בתנאי כי
יפקיד 10 אחוזים משווי
העבודה, סך של כ- 5,200
₪. תואם מפגש למחרת,
ברחוב מנחם בגין 125 בתל
אביב.

אדם שהציג עצמו בשם
"עמית לב", יצר ביום
18.11.2018 קשר טלפוני
עם המתלונן, וטען כי הוא
מנהל תכנון והנדסה ארצי,
והוא מעניין להעסיק
המתלונן בטיפול במערכות
גילוי אש בגני ילדים בצפון
הארץ. "עמית" מסר למתלונן
כי משרדו מצוי בקריית
הממשלה בתל אביב וביקש
ממנו את מס' ת.ז שלו
ומספר מכוניתו לשם הנפקת
אישור כניסה לקריה. ביום
האמור, יצר "עמית" קשר
עם המתלונן ואמר לו להגיע
לרחוב הארבעה בתל אביב
שם ימתין לו מהנדס מטעמו.

המתלונן הגיע למקום, מלווה
בחברתו, ויצר קשר טלפוני עם
"אביעד". זה אמר לו כי ישלח נציג
למקום. הנציג הגיע, מסר ששם
משפחתו בדארנה, ודרש לקבל את
כספי הפקדון. המתלונן העביר לו סך
5,000 ₪, והנציג הנחה את המתלונן
לנסוע לסניף דואר בכיכר המדינה
והתלווה אליו. שם אמר הנציג כי עליו
להנפיק אישורים, ועזב את המקום.
המתלונן ניסה ליצור קשר עם
"אביעד", ללא הצלחה.

המתלונן הגיע למקום המפגש
כמתוכנן, שם פגש את הנציג שמסר
כי שמו כ- "נאדר מג'אדלה מבקה
אלגרביה". הנציג שאל את המתלונן
האם הביא עמו ערבות בנקאית בסך
4,200 ₪ והאם שילם אגרה בסך
148 ₪, ולאחר שנענה בשלילה,
ניהל הנציג שיחה עם אחר שנחזתה
כשיחת ברור בנוגע לתשלומים אלה.
לאחר השיחה שב על דרישת
התשלום והמתלונן מסר לו סך
4,400 ₪. לאחר מכן הנחה הנציג
את המתלונן כיצד לחנות והנחה אותו
למשרדו של "עמית". משזה בושש
לבוא, הבין המתלונן כי "נעקץ".
במהלך המפגש נכנס הנציג לרכב
המתלונן.

אישום מס' 7 - פל"א
545364/18

המתלונן: סלאמה קשחר, בעל עסק לפינוי פסולת קיימת עדות שיטה. בשם איתי נעשה שימוש מספר רב של פעמים, וגם מקום המפגש, בקרית הממשלה, היה שכיח בנוגע לתיקים שנפתחו במחצית השניה של שנת 2018. סלאמה זיהה את המשיב ב"מיליון אחוז" במסדר תמונות והתעמת איתו. מבדיקת קובץ ההקלטה שהעביר המתלונן עלה כי לא ניתן לקבוע האם מדובר במשיב, אף כי הדבר לא נשלל (סעיף 5 למסמך 19 מאת פקד גור מאיר). מספר המנוי בו נעשה שימוש על מנת ליצור קשר עם המתלונן היה מצוי במכשיר בו נעשה שימוש בכרטיס סים שנתפס בחזקת המשיב בעת מעצרו (ראו סוף הודעת המשיב מיום 12.9.2019 ודוח תובנות מאת אבי אלפסי).

אדם שהציג עצמו בשם "איתי", ממשרד הבינוי והשיכון, יצר קשר טלפוני עם עובד המתלונן, בשם מאלק, וזאת ביום 9.12.2018. "איתי" הציע למתלונן לבצע עבודות בתחום עיסוקו ובירר האם המתלונן "בסדר" עם רשויות המס. איתי ציין עוד כי הוא מעוניין להציע למתלונן עבודות בשווי של 841,000 ₪. נקבע מפגש בקריית הממשלה בתל אביב עוד באותו היום.

סלאמה הגיע למקום המפגש, יצר קשר עם "איתי", שהנחה אותו לגשת לסניף הדואר ברחוב הסוללים 12 ומסר לו כי ישלח לו מהנדס שסייע לו. הנציג הגיע למקום, הציג עצמו כ"בדארנה מסחנין", עלה לרכבו של סלאמה, והנחה אותו לנסוע לסניף דואר ברחוב סוקולוב בעיר חולון. שם הנחה את סלאמה לגשת לדואר ולשלם את ההמחאה. כאשר סלאמה אמר לו כי מדובר בתור ארוך, ערך הנציג, בנוכחותו, ולאחר ניתוקה מסר לו כי ניתן לשלם סך 4,200 ₪, לשם קבלת העבודה. השניים נסעו לסניף בנק מזרחי ברחוב סוקולוב 95 בחולון, סלאמה משך את הכספים ולאחר מכן הנחה אותו הנציג ליסוע למשרד האוצר ברחוב שדרות ירושלים 164 בחולון לשם התשלום. הנציג נטל לידו את הסכום, ירד מהרכב, אמר לסלאמה להחנותו, טען כי יצטרף אליו מיד, ועזב. ניסיונות המתלונן ליצור קשר עם "איתי" לא צלחו.

אישום מס' 8: פל"א
284397/19

המתלונן - חמזה אבו גאלי
אין מחלוקת בדבר קיומן של
ראיות לכאורה, אך יצוין כי
המתלונן זיהה את המשיב במסר
זיהוי תמונות ועמד על גרסתו
במהלך עימות שנערך בין
שניהם.

אדם שהציג עצמו בשם
"איתי", ממחלקת תכנון
והנדסה ארצית, יצר קשר
טלפוני עם המתלונן ביום
30.6.2019 ואמר כי
נתקבלו בעניינו המלצות
חיוביות, והוא מעוניין
להעסיקו בעבודות בניה.
סוכם על מפגש ברחוב
הרוקמים 26 בחולון למחרת.
נערכה שיחה טלפונית
נוספת, במסגרתה אמר
"איתי" למתלונן כי מהנדס
מחוזי בשם נאדר סולימאן
מבקש לשוחח עימו. "נאדר"
שוחח עם מתלונן, ושאל אותו
שאלות בנוגע למצבו
הכלכלי, חובותיו ועברו
הפלילי, וכן אמר לו כי עליו
לשלם אגרה לפקודת משרד
הבינוי והשיכון ולהפקיד
פיקדון בסך אחוז אחד משווי
העבודה על מנת לקבלה.

ביום 1.7.2019 הגיע המתלונן
למקום המפגש עליו סוכם, לאחר
שיחה עם "איתי" בה נאמר לו כי
"נאדר" ממתין לו על מנת ללוותו
לפגישה עם איתי עצמו. הנציג הגיע
למקום למפגש, והורה למתלונן
למשוך את כספי הפיקדון, וכן אמר כי
ככל שלא יעשה כן, לא ניתן יהיה
לעבוד. המתלונן משך סך ₪ 6,000
ובמהלך הנסיעה המשותפת למקום
המפגש עם איתי, ערך הנציג שיחות
טלפון שנחזו להיות שיחות בירור
בנוגע לתשלום. עוד מסר המתלונן,
במזכר מאוחר, כי לא שמע את תוכן
השיחות שנערכו בין "נאדר" ל-
"איתי". בסוף הנסיעה, כאשר
המתלונן רצה לגשת ולשלם בעצמו
את הסכום בבנק הדואר, שלף הנציג
סכין, איים באמצעותה על המתלונן,
שמסר לו את הכספים עקב כך.

אישום מס' 9: פל"א 2152/18

המתלונן - מגדי חופאש, עוסק
בתחום הפעלת המנופים.
קיימת עדות השיטה. המשיב
הציג עצמו בפני עובדי הקניון
בשם זה ומקום המפגש היה
בהרצליה (אף כי מדובר בשנת
2018).

אדם שהציג עצמו בשם
"רוני" יצר קשר טלפוני עם
המתלונן ביום 13.5.2018,
טען כי הוא עובד אגף
ההנדסה בעיריית הרצליה,
ואמר למתלונן כי עקב
המלצות חיוביות שנתקבלו,
הוא מעוניין להציע לו עבודות
גיזום באזור הרצליה. "רוני"
ביקש מהמתלונן למסור לו
את מס' תעודת הזהות שלו,
לשם בדיקת תקינות חשבון
הבנק שלו. בשיחה נוספת
באותו יום יצר "רוני" קשר
נוסף עם המתלונן וזימן אותו
למפגש, למחרת היום, סמוך
לעיריית הרצליה.

כאשר הגיע המתלונן למפגש, יצר
קשר טלפוני עם "רוני" וזה אמר לו כי
ישלח נציג מטעמו, שילווח אותו
למפגש. הנציג הגיע למקום, ציין כי
הגיע מטעמו של רוני, ושאל האם
הביא את כספי הפיקדון בסך 6,000
₪. המתלונן השיב בשלילה, ואז ערך
הנציג שיחה שנחזתה כשיחת בירור,
ובתומה, מסר למתלונן כי עליו לשלם
מידית את כספי הפיקדון כתנאי
לפגישה. הנציג הנחה את המתלונן
לנסוע לבנק דיסקונט ברחוב
סוקולוב, ולאחר שהכסף נמשך,
הנחה אותו לנסוע לבנק דואר סמוך,
ברחוב סוקולוב 12. שם אמר לו כי
ישלם עבורו של דמי הפיקדון, בעוד
המתלונן יחפש חניה, ולאחר שאלה
נמסרו לנאשם, עזב את המקום.
המתלונן התקשר ל-"רוני", אמר לו
כי יעביר אליו את הטלפון של הנציג,
"רוני" אמר כי ישלחו במסרון, אך לא
כך עשה. ניסיונותיו הרבים, הבאים,
של המתלונן, ליצור קשר, לא נענו.

המתלונן תיאר את האדם שהגיע
למפגש כערבי, בעל מבנה גוף
גדול מאוד, גבוה ורחב, שמן,
שראשו גדול ומרובע, והוא כהה
עור. לא בוצע מסדר זיהוי, אף
כי נערכו נסיונות לזמן את
המתלונן אליו.

מספר המנוי בו נעשה שימוש על
מנת ליצור קשר עם המתלונן
היה מצוי במכשיר בו נעשה
שימוש בכרטיס 'סים' 'שנתפס
בחזקת המשיב בעת מעצרו
(ראו סוף הודעת המשיב מיום
12.9.2019 ודוח תובנות מאת
אבי אלפסי).

אישום מס' 10: פל"א
380591/19

המתלונן - מאהר אמונה, בעל משתלה.

קיימת עדות השיטה. בשם איתי נעשה שימוש מספר רב של פעמים ומקום המפגש נקבע, במספר הזדמנויות, ברחוב מדינת היהודים בהרצליה. לא נערך מפגש, שכן המשיב נעצר ביום זה בקניון שבעת הכוכבים בהרצליה, לאחר שניסה לברוח מהשוטרים.

הקשר עם המתלונן נעשה באמצעות מנוי 0526394214. מספר זה שויך למכשיר הטלפון שנקשר למשיב והיה שמור בקניון עבורו בעת מעצרו (ראו סעיף 8 לדוח התובנות מאת אבי אלפסי).

אישום מס' 11: פל"א
3310861/19

המתלונן - קאסם ח'טיב, בעל חברת הסעה:

אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה, אך יצוין כי המתלונן זיהה את המשיב במסר זיהוי תמונות ועמד על גרסתו במהלך עימות שנערך בין שניהם.

אישום מס' 12: פל"א
3497050/19

המתלונן - רבחי להואני, נהג מיניבוס המבצע עבודות בשכר אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה, אך יצוין כי המתלונן זיהה את המשיב במסר זיהוי תמונות ועמד על גרסתו במהלך עימות שנערך בין שניהם.

ביום 28.8.2019 (כתב האישום מצוין כי מדובר בשנת 2018, אך מדובר בטעות סופר) יצר "איתי" קשר עם המתלונן, הציג עצמו כמנהל לוגיסטיקה ארצי במשרד הבריאות והציע לו לספק צמחים לבתי חולים, וזאת תמורת 53,000 ₪. לבקשת של איתי, שלח המתלונן באמצעות ה-"וואטסאפ" אישורים בנוגע לעסקיו, ביטוח לאומי וכן את צילום תעודת הזהות.

ביום 28.7.2019 אדם, דובר עברית, יצר קשר טלפוני עם המתלונן, ולאחר אמר לו כי הוא ממשרד התחבורה, הציע לו להעסיקו בקו הסעות של אחיות מקצרין לקריית שמונה. השניים תיאמו פגישה למחרת, ברחוב מדינת היהודים 85 בהרצליה.

ביום 6.8.2019 יצר אדם שכונה עצמו "אבו אמיר" קשר עם המתלונן ואמר לו כי הוא משמש כמנכ"ל במחוז מרכז של מנהל התחבורה וההסעות, ומעוניין להעסיק המתלונן כמפעיל קו הסעות בצפון הארץ. "אבו אמיר" ציין כי משרדו מצוי בהרצליה וכי על המתלונן להביא עימו סך 6,000 ₪ כפיקדון להבטחת העסקה.

למחרת, התקשר "איתי" אל מאהר, ואמר לו, בכוונתו לרמותו, כי עליו לשלם אגרה, וכן ביקש ממנו להגיע לרחוב מדינת היהודים ולהפקיד סך 7,260 ₪ כתנאי לקבלת העסקה. השניים סיכמו כי המתלונן יגיע לרחוב מדינת היהודים 85 בהרצליה, וכך היה, אך הנציג לא הגיע למקום.

למפגש הגיע הנציג, שמסר כי הוא מפקח במשרד התחבורה, ושמו חוסאם בדארנה. הנציג עלה לרכב המתלונן, והנחה אותו לנסוע למקום סמוך, לשם תשלום האגרה והפיקדון. הנציג אמר למתלונן כי עליו לשלם סכומים אלה, בסך כולל של 5,900 ₪, תמורת ההשתתפות במכרז, וכן אמר לו כי הוא יפעל להעברת התשלום. לאחר מסירת סכום של 5,900 ש"ח, אמר הנציג למתלונן כי ילך לבניין אחר ושם ישלם את האגרה. הנציג עזב את המקום ושיחות המתלונן לאחר מכן - לא נענו.

באותו היום נפגשו "אבו אמיר" והמתלונן ברחוב בן גוריון 22 בהרצליה, ומשם נסעו לסניף הדואר הראשי ברמת השרון על מנת שהמתלונן ימשוך הפיקדון ויעבירו למשיב. שם, לאחר שהמתלונן לא הצליח למשוך הכספים, התקשר לחברו של בנו, בשם מוחמד, ביקש ממנו להעביר אליו את הכספים, ולאחר שמוחמד פעל כאמור, העבירם לידי הנציג. זה יצא מהרכב, אמר למתלונן להמתין לו עד שיפקיד הסכום, ועזב את המקום.

אישום מס' 13: פל"א
557818/18

המתלוננים - ראסם מעתוק, קבלן עבודות גבס, ואחיו באסם. אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה, אך יצוין כי המתלונן ראסם זיהה את המשיב במסר זיהוי תמונות ועמד על גרסתו במהלך עימות שנערך בין שניהם.

אישום מס' 14 - פל"א
348960/19

המתלוננים - עובדי חב' תיור וסיוור הגליל, עבד חלאא ו- ג'מאל סייד אחמד: אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה, אך יצוין כי המתלונן ג'מאל זיהה את המשיב במסר זיהוי תמונות ועמד על גרסתו במהלך עימות שנערך בין שניהם.

אישום מס' 15:

פל"א 21897/19 המתלונן - ניזאר סאבא, מהנדס וקבלן בניין לא הייתה מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה, אך יצוין כי המתלונן זיהה את המשיב במסר זיהוי תמונות ועמד על גרסתו במהלך עימות שנערך בין שניהם.

ביום 16.12.2018 יצר אדם שכינה עצמו "איתי" קשר עם ראסם ואמר כי הוא מעניין להציע לו עבודה עבור משרד החינוך. בהמשך, תאמו המתלוננים עם איתי מפגש באותו היום, בקרית הממשלה בתל אביב ולאחר מכן הכווונו לרחוב אבא אבן 16 בהרצליה.

ביום 8.8.2019 יצר אדם שכינה עצמו "דורון", קשר טלפוני עם עבד, מסר לו כי הוא עובד משרד התחבורה, ואמר לו, כי יספק לו קו הסעות מכרמיאל לבית חולים בצפון להסעת אחיות. ג'מאל צורף לשיחה ונקבעה פגישה בהרצליה באותו היום.

ביום 20.5.2019 יצר "איתי" בן דוד" (נכתב בכתב האישום כי מדובר באיתן אף כי תחילה מתייחס אליו המתלונן כאיתי) קשר טלפוני עם ניזאר, אמר לו, כי נתקבלו לגביו המלצות, וכי עליו להתייצב לפגישה עם גורמי הנדסה ואוצר ברחוב שנקר 7 בהרצליה. כן הונחה ניזאר לשלם אגרה לפקודת אגף הכספים במשרד האוצר טרם הפגישה.

בדרכם למפגש, שוחח "איתי" עם באסם ואמר לו כי נציג מטעמו, בשם ח'ורי, ייפגש עימו. במקום המפגש המתין הנציג שמסר, אכן, כי שמו ח'ורי, וכן אמר למתלוננים כי כתנאי לקבלת העבודה עליהם לשלם פקדון בסך 4,600 ₪. המתלוננים העבירו סכום זה לידי הנציג וזה אמר להם כי יפקיד עבורם את הכספים ועזב את המקום.

ג'מאל הגיע למקום המפגש בהרצליה ופגש בנציג, שמסר כי שמו חוסאם נבואני. זה עלה לרכבו, ואמר לו כי כתנאי לקבלת העבודה, עליו להפקיד ערבות בנקאית. לאחר שג'מאל ציין כי לא הביא עימו ערבות כאמור, הציע לו הנציג למשוך סך 5,700 ₪, וג'מאל נעתר לכך, ומסר לו את הסכום. לאחר מכן, הינחה הנציג את ג'מאל ליסוע לרחוב בילינסון בהרצליה, אמר לו להגיע לפגישה במשרד התחבורה ברחוב טשרניחובסקי בהרצליה, ועזב את המקום.

ניזאר הגיע למקום הפגישה ופגש בנציגו של איתו, שהציג עצמו כח'ורי, ואמר כי על המתלונן לשלם סך 8,700 ₪ כתנאי לקבלת העבודה. השניים נסעו במכונית המתלונן לרחוב סוקולוב 22 בהרצליה, שם הנחה הנציג את המתלונן למשוך את הסכום האמור. לאחר שכך עשה, אמר הנציג למתלונן כי עליו להפיק עבורו מסמכים, ויצא מהרכב. בעוד המתלונן תר אחר חניה, התקשר אליו "איתי" ואמר לו כי הוא וח'ורי מאחרים לפגישה. המתלונן שב ופגש בנציג, וזה אמר לו כי עליו לקבל את כספי הפיקדון לשם קבלת המסמכים המבוקשים. המתלונן מסר למשיב סך 9,000 ₪ ועזב את המקום. שיחות המתלונן ל-"איתי" לא נענו.

אישום מס' 16: פל"א
379465/17

המתלונן הוארי הוארי, קבלן
עבודות בניה
לא הייתה מחלוקת בדבר קיומן
של ראיות לכאורה, אך יצוין כי
טביעות האצבע של המשיב
נמצאו ברכב המתלונן.

ביום 24.8.2017 יצר
"אוהד" קשר עם המתלונן,
ומסר לו ואמר לו כי הוא
מנהל במשרד הבינוי והשיכון
וכי לאחר שקיבל את פרטי
המתלונן מקבלן בניה אחר,
הוא מעוניין להעסיקו
בפרויקט גדול. המתלונן
נתבקש למסור את מס'
העוסק המורשה שלו, לשם
בדיקת פרטיו על ידי "אוהד".
בשיחה טלפונית נוספת,
נאמר למתלונן כי עליו להגיע
למשרד השיכון והבינוי ברחוב
ויצמן 125 בכפר סבא.

באותו היום הגיע המתלונן למקום
המפגש, שם פגש את הנציג שמסר כי
שמו מרון ח'ורי. הנציג עלה על רכב
המתלונן והנחה אותו לנסוע לבניין
העיריה בכפר סבא. בדרכם לשם,
מסר הנציג למתלונן כי כתנאי
לקבלת העבודה יהיה עליו לשלם סך
3,400 ₪ עבור אגרות. לאחר הגיעם
של השניים לעירייה או בסמוך לה,
מסר המתלונן את הסכום ל"מרון",
וזה יצא מהרכב, ואמר לו כי ישלם
עבורו את האגרה. סמוך לאחר מכן
יצר "אוהד" קשר עם המתלונן והציע
לו לספק לו עבודה נוספת, בתנאי
לתשלום אגרה על סך 3,600 ₪.
הנציג חזר לרכבו של המתלונן,
שמסר לו סך 4,800 ₪ נוספים ומיד
לאחר מכן עזב את המקום פעם
נוספת.

למחרת, הגיע המתלונן למקום המפגש, יחד עם חברו בשם מוהיב חוג'יראת. נוצר קשר טלפוני עם לוי שהנחה המתלונן לנסוע לחניון סמוך ואמר לו כי ישלח אליו מהנדס שילווה אותו. הנציג הגיע למקום, הציג עצמו כמהנדס בשם אבו אמיר בדרנה, עלה על רכב המתלונן, ואמר לו כי כתנאי לקבלת העבודה כי עליו לשלם אחוז אחד משווייה, סך 8,000 ₪, וכן אגרה על סך 152 ₪. הנציג הציע למתלונן להפקיד עבורו את הפיקדון, קיבל לידיו סך 8,000 ₪ ועזב את המקום. שיחות המתלונן ל-"לוי" לא נענו.

ביום 16.10.2018 יצר "לוי" קשר עם המתלונן, אמר לו כי הוא עובד כמהנדס במשרד השיכון ומעוניין להעסיקו בעבודות גידור עבור משרד החינוך. תואם מפגש למחרת היום ברחוב מנחם בגין 125 בתל אביב.

אישום מס' 17: פל"א
462943/18
המתלונן - סובחי סאלח, קבלן גדרות קיימת עדות השיטה. מקום המפגש - קרית הממשלה, חזר על עצמו מספר פעמים, באירועים שהתרחשו בחציה השני של שנת 2018 וכך גם השמות "אבו אמיר" ו-"בדארנה". תמונת המשיב זוהתה באלבום משטרתי על ידי חברו של המתלונן, "במיליון אחוז"; המתלונן עצמו זומן למסדר, אך לא ביצע אותו. נערכה בדיקת קול לשתיים מההקלטות ואלו נמצאו מתאימות למשיב, אחת בדרגת תמיכה גבוהה והשניה - בדרגה בינונית גבוהה. המנוי בו נעשה שימוש על מנת ליצור קשר עם המתלונן "התארח" במספר טלפון ששימש גם את המנוי בו עשה המשיב שימוש בעת מעצרו (ראו סוף הודעתו של המשיב מיום 12.9.2019 ודוח תובנות מאת אבי אלפסי) עוד יש לציין, כי המתלונן מסר כי השמיע השיחות לחברו בשם מישה זידאן וזה מסר לו כי הוא מזהה את קולו של המשיב, אשר ישב עימו בכלא, אך מישה - לא נחקר.

למחרת, פגש המתלונן במקום המפגש את הנציג, שמסר כי הוא כמהנדס בשם חוסאם סלימאן אבו אמיר. הנציג עלה לרכב המתלונן והנחה אותו להגיע לפגישה עם יוסי, כשהוא מציין כי עליו לשם סך 5,600 ₪ כאגרה עבור העבודה. המתלונן מסר את הכספים המבוקשים, על מנת שהנציג שיביא עבורו את "האיגרת למכרז" אך זה לא שב. שיחות המתלונן ל-יוסי לא נענו.

ביום 12.2.19 פגש ג'מאל בנציג, שמסר לו סך 8,200 ₪. הנציג אמר למתלונן כי ישלם עבורו את כספי האגרה ולאחר שהסכום נמסר לו - עזב את המקום.

ביום 22.5.2019 יצר "יוסי" קשר עם המתלונן, ואמר לו כי הוא עובד במשרד האוצר כמנהל מחוז תכנון ובניה, ומעוניין להציע לו עבודות בתחום עיסוקו. השניים תיאמו מפגש ברחוב פל-ים 15 בחיפה למחרת היום.

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, יצר "יוני" קשר עם המתלונן, והציע להעסיקו בעבודות בניה בהרצליה, בכפוף לתשלום אגרה בסך 8,200 ₪. תואמה פגישה ברחוב שנקר 8 בהרצליה, אליה הגיע המתלונן מלווה בבנו. הנציג הגיע למקום, הציג עצמו כחוסאם אבו אמיר, וביקש מהמתלונן את דמי האגרה. לאחר שלא היה בידי המתלונן לשלם את מלוא הסכום (ראו מזכר 11 בתיק החקירה) - עזב את המקום. לאחר מכן, במועד שאינו ידוע, יצר "דורון" קשר עם המתלונן והשניים סיכמו להפגש למחרת היום.

אישום מס' 18: פל"א 222864/19
המתלונן - נשאת לדאוי, קבלן עבודות איטום (אעיר, כי מס' התיק אינו כפי שצוין בכתב האישום שכן נפתח בשנת 2019 ולא ב-2018).
קיימת עדות שיטה. בשם חוסאם נעשה שימוש מספר פעמים, לרבות בשם חוסאם אבו אמיר (ראו אישום מס' 19).
הזיהוי לא היה במסדר זיהוי תמונות, אך המתלונן הצביע על תמונת המשיב באלבום שהכיל 182 תמונות ומסר כי מדובר "בבחור שעקץ אותי".
טרם המסדר, תיאר המתלונן את העבריון כ-שחרחר, כהה, שמנמן, גובהו כ-180, שיער קצוץ עם קצת קרחת.
אישום מס' 19: פל"א 68079/19
המתלונן ג'מאל גלעוד, עובד בעבודות בניין אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה, אך יצוין כי המתלונן זיהה את המשיב במסדר זיהוי תמונות ועמד על גרסתו במהלך עימות שנערך בין שניהם.

למחרת היום, הגיע המתלונן למקום. לאחר הגעתו, נאמר לו, בשיחה טלפונית כי יישלח אליו נציג בשם נאדר. הנציג הגיע, הציג עצמו בשם נאדר, ליווה את המתלונן רגלית ל-"משרד", ותוך כדי הליכה אמר לו, כי ייתן לו את הכסף, על מנת ל"זרז את העניין". לאחר שהמתלונן מסר את הכסף, עזב בריצה את המקום.

ביום 30.5.2018 יצר "אלעד", שהציג עצמו כמנהל פרויקטים בקרית הממשלה בתל אביב, קשר עם המתלונן. עוד אמר, כי הוא מעוניין לפגוש במתלונן בקשר למכרז "גדול" ולשם כך עליו לשלם סך ₪ 6,000 עבור הפקת מסמכים. השניים תיאמו מפגש למחרת היום, בקריית הממשלה, רחוב מנחם בגין 125 בתל אביב

אישום מס' 20: פל"א
24452/18
המתלונן - איאד ג'אבר, מנהל עבודה בחברת בניה קיימת עדות השיטה. השם "נאדר" חזר על עצמו מספר פעמים. מקום המפגש בקריית הממשלה בתל אביב חזר על עצמו מספר פעמים, בעיקר במחצית השניה של שנת 2018 המתלונן לא התייצב למסדר זיהוי תמונות על אף מספר ניסיונות לזמנו, אך עוד בחקירתו מסר כי מדובר באדם "שחרחר, בגיל 40" בעל מבנה בינוני, תיאור שאינו עומד בסתירה לדמות המשיב. המנוי בו נעשה שימוש על מנת ליצור קשר עם המתלונן "התארח" במספר טלפון ששימש גם המנוי בו עשה המשיב שימוש בעת מעצרו (ראו סוף הודעתו של המשיב מיום 12.9.2019 ודוח תובנות מאת אבי אלפסי).

אישום מס' 21: פל"א
546676/18

המתלונן ענאן אבו רמוז, עוסק בתחום ההובלות (אעיר, כי מספר הפל"א שצוין בכתב האישום הוא מוטעה ורלבנטי לאישום מס' 20). קיימת עדות השיטה. שם המתקשר, איתי, חזר על עצמו במספר הזדמנויות וכך גם מקום המפגש ברחוב שנקר בהרצליה. המתלונן לא התייצב למסדר זיהוי, אך בהודעתו מסר כי מדובר באדם "שחום, בעל מבנה גוף מלא, דובר ערבית, שהציג עצמו כערבי", תיאור שאינו עומד בסתירה לדמות המשיב. המנוי בו נעשה שימוש על מנת לשלוח הודעה מ"איתי" "התארח" במספר טלפון ששימש גם המנוי בו עשה המשיב שימוש בעת מעצרו (ראו סוף הודעתו של המשיב מיום 12.9.2019 ודוח תובנות מאת אבי אלפסי).

ביום 9.12.2018 נוצר קשר עם המתלונן (אין כל פרטים בנוגע לזהות המתקשר, למעט היותו גבר), ונאמר לו כי המדבר הוא ממנהל התכנון והלוגיסטיקה של משרד האוצר. תואמה פגישה למחרת, ברחוב שנקר 9 בהרצליה.

למחרת היום, קיבל המתלונן הודעה, ממספר אחר מזה שממנו התקשר מציע העבודה יום קודם לכן, וזאת מאדם שהציג עצמו בשם "איתי", וביקש ממנו לגשת לסניף בנק הדואר ולהוציא המחאה בסך 84 ₪ לצורך אגרה להוצאת מסמך. המתלונן שילם את הסכום ולאחר מכן נסע לרחוב שנקר 9 בהרצליה, בהנחיית "איתי". שם, מסר לו איתי כי יגיע למקום נציגו. הנציג הגיע, מסר כי שמו אבו אמיר ואמר כי יש להפקיד מקדמה בסך 4,200 ₪. הנציג עלה על רכב המתלונן, ולאחר שלא מצאו חניה, אמר למתלונן כי ישלם עבורו את הכסף וזאת בסניף הדואר ברחוב שנקר 9. המתלונן מסר למשיב את הכסף, וזה עזב את המקום ולא שב. המתלונן ניסה ליצור קשר בשני המספרים שהיו ברשותו, אך ללא הועיל.

אישום מס' 22: פל"א
449038/18

המתלוננים: מוג'אהד גאנם, עוסק בתקוני טרקטורים, ואחי ג'אהד. קיימת עדות השיטה. השם אוהד חזר על עצמו במספר הזדמנויות, וכך גם מקום המפגש - רחוב המשכית בהרצליה. המתלוננים לא התייבבו למסדר זיהוי התמונות, אף כי תואם עימם מועד לשם כך. מוג'אהד מסר תיאורו של הנציג כ-"לא שחור ולא לבן, שמן טיפה, בערך 180, כבן 30-35 שנים, תיאור שאינו עומד בסתירה לדמות המשיב. המנוי בו נעשה שימוש על מנת ליצור קשר עם המתלונן "התארח" במספר טלפון ששימש גם המנוי בו עשה המשיב שימוש בעת מעצרו (ראו סוף הודעתו של המשיב מיום 12.9.2019 ודוח תובנות מאת אבי אלפסי)

ביום 9.10.18 יצר "אוהד", שהציג עצמו עובד במשרד התחבורה, קשר טלפוני עם מוג'אהד, אמר לו כי בעניינו נתקבלו המלצות חיוביות והוא מעוניין לסייע לו לזכות במכרז לתיקוני ציוד רכב הנדסי. השניים סיכמו להיפגש באותו היום ברחוב המשכית 37 בהרצליה.

שני המתלוננים הגיעו למקום המפגש, ואז יצר מוג'אהד קשר עם "איתי" שהנחה אותו לשלם אגרה לפקודת משרד התחבורה. מוג'אהד לא הצליח לפעול כאמור, ואז אמר לו "איתי" כי ישלח פקח שילוה אותו ויסייע לו בתשלום. הנציג הגיע למקום, מסר כי שמו עיסאם, ואמר למתלוננים כי מעבר לתשלום האגרה, עליהם לשלם סכום נוסף. מוג'אהד ציין כי הדבר לא נדרש על ידי אוהד, ואז ביצע הנציג, בנוכחותם, שיחת ברור עם "אוהד". לאחר סיומה, סוכם כי המתלוננים יגיעו בשעה מאוחרת יותר, כשברשותם התשלום הנוסף. בהמשך, נערך מפגש נוסף עם הנציג, שהראה למתלוננים תעודה הנחזית כתעודת עובד משרד התחבורה. הנציג עלה על רכבו של מוג'אהד, והנחה אותו להגיע למשרד התחבורה לשם ביצוע התשלום. לאחר שקיבל סך 6,000 ₪ יצא מהרכב עם ג'אהד, על מנת לבצע את התשלום. בכניסה למשרד התחבורה, אמר הנציג לג'אהד כי הוא יפקיד את הסכום, ומיד תגיע מישהי עם המסמכים הנדרשים. הנציג עזב את המקום ולא שב, ולמקום לא הגיעה אישה נוספת. שיחות המתלוננים ל-"אוהד" לא נענו.

אישום מס' 23: פל"א 342843/19

המתלונן - מוחמד נעים, עובד הסעות קיימת עדות השיטה. המתקשר הציג עצמו בשם איתי בן דוד, שם שחזר במספר הזדמנויות. הנציג הציג עצמו באותו שם כבאישום ה-14. המתלונן לא הסכים להגיע למסדר זיהוי, אך מסר תיאורו את הנציג כבן 35-40, כהה עור, שחרחר, גובה 180, ללא משקפיים, שרירי, מלא, שער שחור קצוץ, תיאור שאינו עומד בסתירה לדמות המשיב. עוד מסר, כי "חוסאם" מסר לו כי הוא מכפר ג'וליס, אבל היה לו מבטא ערבי ולא דרוזי. מספר הטלפון בו נעשה שימוש על מנת ליצור קשר עם המתלונן, התארח במכשיר שנתפס ברשות המשיב, עת מעצרו - ראו סעיף 10 לדוח התובנות מטעם אבי אלפסי.

ביום 4.8.2019 התקשר "איתי בן דוד" (או אדם יהודי, בעל שם דומה - ראה מזכר המתעד שיח עם המתלונן מיום 20.8.19; יש לציין כי בהודעתו מסר המתלונן כי לא נאמר לו שם המתקשר). הוצע למתלונן לערוך קו הסעות של אחיות מקרית אתא לבית החולים רמב"ם. נקבעה פגישה למחרת היום, ברחוב הסדנאות 13 בהרצליה, שם, כך נאמר למתלונן, נמצא מנהל התחבורה הארצי.

המתלונן הגיע למקום, ולאחר ששוחח בטלפון עם "איתי" נאמר לו שישלח אליו את מנהל המחוז בשם חוסאם נבואני. הנציג הגיע, עלה לרכב המתלונן, והכווין לנסוע לבניין משרד האוצר, בסמוך לקניון שבעת הכוכבים (במזכר המתעד שיחה מאוחרת להודעה נמסר כי הכתובת היא טשרניחובסקי, פינת הראשונים בהרצליה). המתלונן לא מצא מקום חניה, ולאחר שמסר לנציג את הכסף, עזב זה את המקום. המתלונן אף מסר כי שולמה אגרה בסך 64 ₪ למשרד התחבורה. שיחות המתלונן לאחר מכן ל-"איתי" לא נענו.

סיכום: האישימוים במחלוקת

46. מצאתי קיומן של ראיות לכאורה לכל המיוחס למשיב, גם בנוגע לאישימוים במחלוקת, והכל כמפורט לעיל.

47. אציין, להשלמת התמונה, כי כפי שעולה מהטבלה, נערכו מחקרי תקשורת שהצביעו על כך שבמספר לא מבוטל של מקרים, השיחה הראשונית שנערכה למתלונן בוצעה ממספר מנוי ש"התארח" במספר ברזל בו התארח כרטיס הסיים שנתפס בחזקת המשיב בעת מעצרו. מדובר בעשרה אישימוים (7-4, 13, 17, 19-22). אשר לאישום מס' 10 (בו תוכן המפגש ליום מעצרו של המשיב) - המנוי נקשר ל-'סיים' שנתפס במכשיר טלפון שהפקיד המשיב בדוכן פיס בעת מעצרו. אשר לאישום מס' 23, הנוגע למפגש שנערך כשלושה שבועות לפני מעצרו של המשיב, המנוי התארח במספר הברזל של המכשיר שנתפס בדוכן (ראו דוח תובנות מטעם אבי אלפסי, מסמך ההבהרות מטעם המאשימה והטחת הטענות במשיב בסוף הודעתו מיום 12.9.2019).

48. לא ניתן להתעלם מנתון זה, שכן, קשה עד מאוד להניח, כי מדובר בצירוף מקרים. ונזכיר: לא מדובר במספר אחד בלבד, אלא בכעשרה מקרים בהם מספרי המנוי בהם נעשה שימוש לצורך הטלת רשת המרמה, וזאת בדרך של השיחה המקדמית שנועדה לפתות את המתלוננים לשלם כספים, התארחו באותו המכשיר ממש, גם אם לא באותה התקופה (ומכשיר זה נקשר למשיב, כמפורט לעיל). מבלי להידרש לחישובים סטטיסטיים כאלה ואחרים, לצורך ההליך שלפני, מכוחם של השכל הישר, ההיגיון וניסיון החיים, מדובר בחוליה משמעותית בשרשרת הראיות הקושרות את המשיב למעורבות במעשי המרמה.

הוכחת קישורו של המשיב לשיחה המקדמית

49. על קיומה של שיטה עבריינית עמדנו לעיל; כך גם על הראיות הקושרות את המשיב למעשי המרמה. בא כוחו של המשיב, שטען לו ביסודיות ובמקצועיות, ציין, כי חומר הראיות מעלה קושי שכן בעוד כתב האישיום מייחס למשיב גם את השיחה הראשונית, הרי שהמתלוננים ציינו מפורשות כי המשוחח הוא יהודי.

50. מצאתי כי קיימת תשתית ראייתית לכך שהמשיב הוא הוא הדובר בשיחות המקדימות. ראשית, המשיב הזדהה כיהודי במהלך תקופה ארוכה (ראו דברי המאבטח ו-ו' שצוינו לעיל, לפיהם הציג עצמו כרוני במהלך היכרותם) והעברית שבפיו הייתה רהוטה. שנית, בדיקתן של חלק מהשיחות המקדמיות, שהקלטתן נמסרה למשטרה על ידי המתלוננים, העלתה כי קיימת תמיכה גבוהה או תמיכה בינונית גבוהה כי המשיב הוא הדובר בהן (ראו דוח הבדיקה מטעם גור מאיר, בנוגע להקלטות הקשורות לאישום מס' 7 ואעיר, כי מדוח זה גם עולה כי ביתר ההקלטות לא נשלל המשיב כדובר. שלישי, לא ניתן כל הסבר מטעמו של המשיב לעניין זה, עניין המחזק את הראיות הקיימות.

51. אציין, כי גם אם תתקבל טענת הסנגור, הרי שדווקא מעורבותם של אחרים בעניין מעצימה את אופייה של המרמה וחומרת המעשים. בהקשר זה יש לציין, כי, ככלל, לא נדרשו המתלוננים לשאלה האם, כאשר נעשתה שיחת בירור בעניינם (ככל שנדרש שכנוע נוסף למסירת הכספים), אכן נשמע מישהו בצידה השני. מדובר בעניין בעל משמעות, שהרי על-פי טענת המבקשת המשיב הוא שהתחזה כיהודי ושוחח עם המתלוננים במסגרת השיחות המקדמיות, לא היה אמור להיות אחר בצידה השני של השיחה. עם זאת, לגופו של עניין, אכן, וכאמור לעיל, מצאתי, על יסוד התחזותו של המשיב כיהודי במהלך תקופה, הדמיון שנמצא בין קולו לבין שתיים מההקלטות שנבדקו בוגע לאחד מהמקרים, והעדר מתן הסבר, כי לעת הזו, ניתן לקבוע כי קיים סיכוי סביר כי בהליך העיקרי ייקבע כי המשיב הוא זה הדובר בשיחות המקדימות. ושוב אדגיש: גם אם לא כך הדבר, הרי שברור כי מדובר בשיתוף פעולה עברייני ובלתי ניתן לניתוק בין המשוחח בשיחה המקדמית לבין הנציג. אותו שיתוף פעולה, ככל שהיה, יש בו על מנת להעצים את נסיבותיה המחמירות של המרמה והוא משליך גם על עילת המסוכנות ואולי אף על עילת השיבוש, שכן משמעות הדבר היא כי מעורב נוסף באירועים הרבים, טרם נתפס ונחקר.

52. סיכום עד כאן: נוכח כל האמור לעיל, קמה תשתית ראייתית מספקת בנוגע לכל אחד מהאישימוים המיוחסים למשיב.

תיקי החקירה הנוספים בהם נחקר המשיב בנוגע לפרשה, אך לא נכללו בכתב האישיום

עמוד 21

53. לאחר שמיעת הערותי בעניין שלעיל, הסכימה המאשימה כי יש להעביר למשיב חומרי חקירה נוספים, שעיקרם תיקים נוספים בהם נחשד בעבירות דומות, אך בגינם לא הוגש כתב אישום. עינתי בתיקים אלה, חמישה עשר במספר (מספרי התיקים: 30978/18; 145885/18; 508179/17; 40318/18; 382689/18; 397562/18; 148625/19; 353357/19; 18275/19; 188099/19; 337824/18; 57398/18; 291803/18; 80984/19; ו-370931/19: להלן: "התיקים הנוספים"). אציין, כי מדובר בחומר חקירה מובהק, שהיה מקום להעבירו לידי ההגנה מלכתחילה ולא היה מקום כי הסניגור יידרש לבקשו. מדובר בתיקים אשר המשיב נחקר בעניינם ובחלקם, הוצגה למתלוננים, במסגרת מסדרי זיהוי, תמונתו.

54. נפנה ונבחן, בתמצית, את המיוחס למשיב במסגרת תיקים אלה.

55. **בתיק פל"א 309784/18** מסר המתלונן, אחמד מטר, תיאור העברייין באופן העשוי להלום דמות המשיב (עור כהה, גובה 180 ס"מ) וציין כי המתחזה עשה שימוש בשם רוני (השם בו הזדהה המשיב בפני עובדי הקניון). האירוע התרחש בהרצליה ביום 9.7.2018. המשיב לא זוהה במסדר זיהוי התמונות ובמסגרת העימות מסר המתלונן כי אין המדובר במשיב. עם זאת, לא למיותר לציין, כי המתלונן מסר כי העברייין ענד שרשרת עוגן, ושרשרת כזו נתפסה על המשיב בעת מעצרו (ראו מזכר בתיק החקירה הרלבנטי, המסומן 38).

56. **בתיק פל"א 14558/18** מסרו המתלוננים, עאטף ועארף מטר, תיאור העברייין ההולם את המשיב (מדבר ערבית, גובה כ-180 ס"מ, עור שחום) וציינו כי המתחזה עשה שימוש בשם איציק ו-"הכניס לשיחה אדם בשם נאדר". המפגש היה בסמוך לקרית הממשלה בתל-אביב ביום 30.3.2018. שני המתלוננים הוזמנו למסדר זיהוי: עאטף ציין כי אינו מזהה איש. עארף מסר כי "נראה לו" כי מדובר באחר.

57. **בתיק פל"א 508179/17** מסר המתלונן, סובחי עבד אל-חי, את תיאור העברייין כאדם מלא, בגובה 1800 ס"מ, ממוצא "ישראלי". תימני". ציין, כי השם בו נעשה שימוש הוא ירון. המפגש התקיים ביום 16.11.2017, בהרצליה. המתלונן לא זיהה תמונתו של איש במסדר הזיהוי, ובעימות שנערך עם המשיב מסר כי הוא אינו מכירו.

58. **בתיק פל"א 403018/17** לא נתבקש תיאור העברייין מאת המתלונן, מוחמד עויסאת, שמסר כי מקום המפגש היה בקריית הממשלה בתל-אביב ביום 7.8.2017. השם בו נעשה שימוש במהלך המפגש הוא נאדר גנאיים. במהלך מסדר התמונות, זיהה המתלונן אדם אחר - בוודאות (מדובר, יש לציין, באותו אדם שזוהה גם על ידי מתלונן אחר, זיאד בדאר, אף כי ברמה אחרת של וודאות). ככל שהעניין נבדק - תיעוד הבדיקה אינו מצוי בתיק החקירה.

59. **בתיק פל"א 382689/18** לא נתבקש תיאור מטעם המתלונן, זיאד בדאר. המפגש היה בסמוך לעיריית הרצליה, ביום 23.8.2018, עם אדם שציין כי שמו ענאן. המתלונן מסר כי הוא חושב כי אדם אחר שתמונתו הוצגה הוא העברייין, וכאמור לעיל, מדובר באדם שזוהה בוודאות על ידי מוחמד עויסאת.

60. **בתיק פל"א 397562/18** מסר המתלונן, ג'אבר פריד, כי פגש באדם שגובהו גובה מעל 180 ס"מ, מבנה גוף בריא, כבן 30. המפגש התרחש בהרצליה ביום 2.9.2018. במסדר זיהוי תמונות ציין כי "נראה לו" כי מדובר בתמונתו של אחר, שאינו המשיב (אדם שונה מזה שזוהה על ידי המתלוננים עויסאת ובדאר).

61. **בתיק פל"א 148625/19** מסר המתלונן, הייתם חורי, כי שוחח עם אדם בשם אוהד, בעל מבטא רוסי, ולמפגש בהרצליה, ביום 4.4.2019 הגיע אדם שגובהו מעל 190 ס"מ, בריא ודובר ערבית, שציין כי שמו מארון חורי והוא מהנדס. נמסר כי קיימת שיחה מוקלטת עם אוהד, שנתבקשה אך בחומר החקירה לא נמצא מסמך המעיד על בדיקתה. בדפדוף באלבום תמונות זיהה אחר, בצינו כי לפני מה שהוא זוכר, "זה האיש".

62. **בתיק פל"א 370931/19** מסר המתלונן, מוחמד נאזל, כי שוחח עם אדם בשם איתי, ונפגש לאחר יומיים, ביום 22.8.2019, לאחר מכן, בהרצליה, עם אדם שגובהו 180 ס"מ, שחום ושמן, שציין כי הוא ממשפחת בדארני. המתלונן לא זיהה את המשיב במסדר זיהוי תמונות וציין כי האדם עימו נפגש הרכיב משקפיים. המתלונן מסר כי המפגש תוכנן

לשעה 12:30, אך התעכב. לא למיותר לציין כי ביום האמור התקיים מפגש עם המתלונן מושא האישום הראשון, בערך בשעה 11:00, וזאת גם כן בהרצליה.

63. **בתיק פל"א 353357/19** מסר המתלונן, אחמד עמירה, כי שוחח ביום 11.8.2019 עם אדם בשם אלי ולמפגש בהרצליה, למחרת, ביום 12.8.2019, הגיע אדם דובר ערבית, גובה של 175 ס"מ, שחום, "שיער על אפס", ובעל מבנה בינוני, שציין כי שמו אסעד. המתלונן מסר הקלטת השיחה שנערכה עם אלי, וזו, על פניו, לא נבדקה. במסדר זיהוי תמונות לא עלה בידי המתלונן לזהות מאן דהוא.

64. **בתיק פל"א 18275/19** מסר המתלונן, מורסי תכרורי, כי השיחה הראשונית נערכה ביום 9.1.2019 עם אדם בשם איתי, ולמפגש, ביום 10.1.2019 ברחוב הבנים בהרצליה, הגיע אדם שהציג עצמו כנאדר בדארנה, כבן 50, מבנה גוף בינוני, שגובהו כ-185 ס"מ. המתלונן מסר כי הוא יכול לזהות את נאדר, אך לא הצביע על מי מהאנשים שתמונותיהם הציגו במסדר זיהוי תמונות.

65. **בתיק פל"א 188099/19**, מסר המתלונן, נאגה אבו קרעאן, כי השיחה הראשונית נערכה ביום 1.5.2018 עם אדם שהזדהה כחזי ולמפגש, עוד באותו היום, בהרצליה, הגיע אדם בשם בדארנה, שמסר כי הוא מהנדס. המפגש התרחש בהרצליה. במסגרת ההודעה לא נמסר תיאורו של העבריין, אך המתלונן מסר כי יוכל לזהותו. עם זאת, בפרוטוקול המסדר, בו נכללה תמונת המשיב, ציין כי תמונת העבריין אינה מצויה שם.

66. **בתיק פל"א 337824/18** מסר המתלונן, ראמי יונס, כי השיחה הראשונית היתה עם אדם בשם גיל לוי. למפגש, על יד בית משפט השלום בהרצליה, ביום 26.7.2018, הגיע אדם שהציג עצמו כמהנדס מסכנין, שגובהו למעלה מ-180 ס"מ, ערבי, כהה עור, גדול ובריא, כבן 44 שנים. נטען כי קיימות שיחות שהוקלטו, אך לא נמצא מסמך בתיק החקירה המעיד על בדיקתו, אף כי עולה מהתיק כי יתכן כי הייתה קיימת בעיה טכנית בשמירתו (מזכר מסומן 8 בתיק החקירה הרלבנטי). המתלונן לא זיהה איש כעבריין במסגרת מסדר זיהוי התמונות שנערך.

67. **בתיק פל"א 573978/18** מסר המתלונן, תייסיר כורי, כי שוחח עם אדם שאינו זוכר את שמו, אך מדובר בישראלי ששוחח במבטא רוסי. למפגש בקרית הממשלה בתל אביב, למחרת היום, ביום 28.12.2018, הגיע אדם בגובה של כ-170 ס"מ ומשהו, מלא, בעל גוון עור שחום, בעל מבטא ערבי, שמסר כי שמו נאדר מסחנין. המתלונן לא זיהה איש במסדר זיהוי התמונות, אך מסר כי אחר, שאינו המשיב, היא "הכי קרוב".

68. **בתיק פל"א 291803/18** מסר המתלונן עבד אלסלאם אגבריה, כי השיחה הראשונית היתה עם אדם בשם אביעד. למפגש ביום 28.6.2018 בקרית הממשלה בתל אביב הגיע אדם בשם ענאן, שתיאורו שמן, בגובה 175 ס"מ ושחום. המתלונן מסר כי הוא זוכר את פניו של ענאן, אך לא זיהה איש במסדר זיהוי התמונות.

69. **בתיק פל"א 80984/19** מסר המתלונן, עיאת אסדי, כי השיחה הראשונית היתה ביום 19.2.2019, עם אדם בשם אוהד ולמפגש שנערך למחרת היום, בקרית הממשלה, הגיע בחור ערבי, נמוך ושמן שהציג עצמו כמהנדס בשם חוסאם נבואני מג'וליס. המתלונן מסר כי הוא זוכר היטב כיצד נראה העבריין, אך לא זיהה איש במסדר זיהוי התמונות.

70. טענת הסנגור היא כי תיקים אלה פוגמים בתשתית הראייתית הלכאורית שכנגד המשיב, שכן על אף השיטה הנטענת (שאכן, ולא היתה מחלוקת על כך, מדובר במצג שווא דומה ובדרך פעולה המזכירה עד מאוד את האישומים בהם הואשם המשיב) לא זוהה המשיב כמבצע העבירות.

71. האם העובדה כי בתיקים אלה לא הוגש כתב אישום, על אף הדמיון שבין טענות המתלוננים בנוגע לביצוע המרמה לבין האמור באישומים, מכרסת בטענות המבקשת בדבר קיומה של שיטה? לטעמי לא. נדמה כי קו פרשת המים, מבחינת המאשימה, בנוגע לאפשרות העמדתו של המשיב לדין, גם במקרים של זיהוי אחר, היה שאלת השיטה ומובהקותה, וקישורו של המשיב דרך מספרי הטלפון השונים בהם נעשה שימוש, כאמור לעיל.

72. החלטת המאשימה שלא להעמיד לדין את המשיב על-פניה נראית כזהירה מאוד, שכן קיימות נקודות דמיון משמעותיות ביותר גם בין תיקים אלה לבין התיקים מושא האישומים שכן הוגשו, לרבות שמות דומים בהם הציגו עצמם המתקשר והנציג, ומקומות מפגש זהים. לא למיותר לציין, בנוגע למבטא הרוסי שהוזכר על ידי חלק מהמתלוננים, כי אנשי הקניון ציינו כי המשיב דובר שפה זו. גם התיאור שנמסר, ככלל, על ידי המתלוננים אינו שונה מאוד, ודאי לא במובהק, מדמותו של המשיב. עוד אעיר, כי המועדים בהם נתקיים המפגש בתיקים הנוספים אינם עומדים בסתירה למועדים הנקובים באישומים המיוחסים למשיב (אך ראו ראו הערתי בנוגע לאישום מס' 1 ולתיק החקירה שמספרו 370931/19).

73. אכן, חלק מהמתלוננים לא זיהו המשיב במסדר זיהוי תמונות ואף זיהו אחר. ועוד יש לציין, כי בשניים מהמקרים, זוהה אותו האדם (שאינו המשיב), ובאחת מאותן הפעמים אף זוהה ב"וודאות". שקלתי עניין זה, ואולם איני סבורה כי ניתן לקבוע כי אי זיהויו של המשיב כעבריין בתיקים הנוספים, פוגם במשקל הראיות הקיים בתיקים מושא האישומים כנגדו.

74. על-פי הפסיקה הנוהגת, אין בעובדת אי זיהוי אדם במסדר זיהוי, על מנת להוביל לזיכוי הנאשם. זאת ועוד: אף באמירה פוזיטיבית לפיה העברייני אינו מופיע במסדר; אף בזיהוי אחר כמבצע העבירה, אין כדי להוביל לתוצאה כאמור. בהקשר זה מצוין י' קדמי בספרו על הראיות הדין בראי הפסיקה חלק שלישי 1219 (מהדורה משולבת ומעודכנת, התש"ע - 2009): "ולהסרת ספק יודגש: כשלו הזיהוי במסדר זיהוי פורמלי - או אחר - אינו מהווה ראיה לכך שהנאשם אינו ה"איש הנכון"; ואם יש ראיות אחרות המוכיחות כי הנאשם הוא זה שביצע את מעשה העבירה - רשאי בית המשפט להרשיעו, על אף כישלונו של העד במסדר זיהוי" (ראו גם ע"פ 479/65 מימון נ' היועץ המשפטי לממשלה [9], בעמ' 556; ע"פ 7463/00 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(4) 865). מהטעמים האמורים, ומכוח קל וחומר, אין לומר כי זיהוי אחר, בנסיבות הכוללות של בעניין, מוביל למסקנה בדבר קושי בראיות. עוד יש לציין, כי בחלקם של המקרים בהם זוהה אחר או לא זוהה איש, לרבות המשיב, חלף פרק זמן לא מבוטל מאז המפגש ועד למועד עריכת המסדר או ביצוע העימות וגם לעניין זה יש לתת את הדעת בנוגע למשקל הזיהוי.

75. על אף זאת אעיר, כי נדמה כי היה מקום ללבן עד תום את עניין זיהויים של האחרים, ובנוסף, וכאמור לעיל, לא מצאתי כי בכל מקרים, ניתן מענה מספק לשאלה האם נבדקו כל קבצי הקול שהועברו על ידי המתלוננים, אך לצורך ההליך שלפני, אין בדברים משום לגרוע במשקל הראיות הכולל כנגד המשיב, באישומים שאכן יוחסו לו.

סיכום של דברים

76. קיומה של שיטה הוכח: לא רק שמדובר בנקודות דמיון מובהקות, אלא גם במכלול רב של נתונים החוזרים על עצמם ומסקנתי היא לא ניתן לקבל הטענה כי מדובר במקריות נטולת קשר ממשי. אין בעובדות המצויות בתיקים שהוחלט על אי הגשתם משום לפגום במסקנה בדבר קיומה של שיטה, גם אם המשיב לא זוהה במסדרי זיהוי התמונות ואף אם תמונת אחר הוא שזוהה במסגרת זו.

77. לא הייתה מחלוקת בנוגע לקישורו של המשיב לפעולות העברייניות בחלק ניכר מהמקרים, וביתרם, נקשר למיוחס לו, בדרכים אחרות, כגון זיהויו ומחקרי התקשורת והכל כמפורט לעיל, במידה הנדרשת לצורך הליך זה.

78. אשר לשאלת זהות הדובר בשיחה הראשונית: מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה הקושרות את המשיב דווקא גם לעניין זה, וממילא, גם אם ניתן היה להגיע למסקנה שונה, הדבר אינו מפחית ממידת מעורבותו במעשי המרמה, ולמעשה, ככל שתקבל הטענה כי היו מעורבים בהם אחרים, משליכה היא על עוצמת עילות המעצר.

79. החלטתי זו עניינה קיומן של ראיות לכאורה. עניין עילות המעצר ושאלת אפשרות שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, יבחן במסגרת הדיון הקרוב.

ניתנה היום, כ"ט שבט תש"פ, 24 פברואר 2020, בנוכחות
הצדדים.